

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ แสดงถึงเอกลักษณ์ของความเป็นชาติไทย ทั้งยังเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร และยังเป็นมรดกทางวัฒนธรรม ฉะนั้นภาษาไทยจึงจัดว่าเป็นภาษาที่สำคัญอย่างยิ่งที่คนไทยควรตระหนักถึงความรับผิดชอบ โดยการใช้อย่างถูกต้อง และยังสามารถสืบทอดไปสู่เยาวชนได้อย่างถูกต้อง ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนระดับหลักสูตรอุดมศึกษา วิชาภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู จึงจัดได้ว่าเป็นรายวิชาประเภทกลุ่มรายวิชาการศึกษาทั่วไป เป็นหลักสูตรที่เรียนร่วมหลายหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนในรายวิชานี้มีวัตถุประสงค์ให้ศึกษาระบบการสื่อสารโดยใช้ทักษะในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนได้ถูกต้องศึกษาธรรมชาติของการสื่อความหมายระหว่างบุคคล หรือหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน และสามารถใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน

การฝึกทักษะภาษาไทยในการสื่อสาร ด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน จึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เรียนจะต้องใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง ซึ่งในปัจจุบันผู้เรียน และผู้ใช้ภาษาไทยหลาย ๆ คน ได้ใช้ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ไปในทางที่ผิด เพราะมักจะลากเสียงให้เหมือนกับการอ่านคำในภาษาอังกฤษ การพูดกันแบบสั้น ๆ ไม่ได้ใจความ ออกเสียงไม่ถูกต้อง การเขียนแบบตัดคำอย่างง่าย ๆ ศัพท์แสดงตามยุค ตามสมัยนิยม เนื่องจากขาดจิตสำนึกในการนำมาใช้ที่ถูกต้อง อีกทั้งได้รับอิทธิพลจากสื่อ หรือสิ่งแวดลอมรอบ ๆ ตัว เช่น โทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต เพื่อน และครอบครัว เป็นต้น จากการได้ยินคำ ๆ นั้นอยู่ตลอดเวลา จึงทำให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนแบบที่ผิด ๆ บวกกับความเคยชินในการใช้ในชีวิตประจำวันของคนในสังคม ทุกเพศ ทุกวัยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ภายใต้การสื่อสารเพื่อวัตถุประสงค์หลายอย่าง เช่น เพื่อให้ข้อมูล เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดี เพื่อให้เกิดการยอมรับและได้รับความร่วมมือจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น การฟัง พูด อ่าน และเขียน ล้วนเป็นทักษะการสื่อสารที่จำเป็นสำหรับนักศึกษาและประชาชนทั่วไป โดยเฉพาะต้องทำการปรับตัวเมื่อเข้าเรียนหรือทำงาน ซึ่งต้องใช้ความสามารถ ในการฟังแล้วแปลความหมายให้เข้าใจ จากนั้นทำการจับใจความสำคัญ หรือการเขียนสรุปความในขณะที่ฟังบรรยาย นักศึกษาจึงควรทำการฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารให้ถูกต้องเหมาะสมกับกาลเทศะ สามารถเลือกใช้ทั้งวัจนภาษาและอวัจนภาษาในการสื่อความหมายให้ชัดเจน เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการฝึกทักษะด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน เป็นการฝึกใช้ภาษาไทยที่สำคัญอย่างยิ่ง เพื่อให้สามารถนำไปใช้ในการเรียนรู้รายวิชาและการใช้ชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม ตลอดจนทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของการจัดการเรียนการสอน โดยการใช้กระบวนการทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ในรายวิชาภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครูภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2557

1.3 คำถามการวิจัย

การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการฝึกทักษะการฟัง พูดอ่าน และเขียนทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องหรือไม่ และผู้เรียนนำทักษะไปพัฒนาต่อเนื่องได้อย่างไร

1.4 ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่างการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาของคณะครุศาสตร์ ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครูในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 1 หมู่เรียน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (เป็นนักศึกษาที่สอน)

ตัวแปรที่ต้องการศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการฝึกทักษะการฟัง พูดอ่าน และเขียนภาษาไทย

ตัวแปรตาม ได้แก่ การใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง

ขอบเขตเนื้อหา คือ กระบวนการทักษะการฟัง พูดอ่าน และเขียน วิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร จำนวน 4 ด้าน

ขอบเขตเวลาวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษาดังแต่วันที่ 5 สิงหาคม พ.ศ. 2557 ถึงวันที่ 16 พฤศจิกายน พ.ศ. 2557 รวม 4 เดือน

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์ในการวิจัยครั้งนี้จะทำให้เกิดประโยชน์ดังนี้

1. ผู้เรียนเกิดทักษะการฟัง พูดอ่าน และเขียน เพื่อการสื่อสารด้วยภาษาไทย ส่งผลให้เกิดการใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง
2. ผู้สอนสามารถทราบพฤติกรรมของผู้เรียนพัฒนาการเรียนรู้ในระหว่างเรียนและหลังเรียน และใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาผู้เรียนครั้งต่อไป

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

ทักษะ หมายถึง ความชัดเจน และความชำนาญในเรื่องใดเรื่องหนึ่งซึ่งบุคคลสามารถสร้างขึ้นได้จากการเรียนรู้

การพูด หมายถึง การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ สระ ได้อย่างชัดเจน

การฟัง หมายถึง การฟังบทความ หรือการสนทนาแล้วจับประเด็น หรือใจความสำคัญอย่างสรุปได้ใจความ

การเขียน หมายถึง การเขียนโดยใช้คำได้อย่างถูกต้องตามรูปแบบต่าง ๆ

การอ่าน หมายถึง การสะกดคำที่ถูกต้อง การอ่านมีเว้นวรรค พูดออกเสียงไม่ซ้ำเกินไปและไม่เร็วเกินไป

ผลสัมฤทธิ์ทักษะ หมายถึง การพัฒนาทักษะการพูด ฟัง อ่าน เขียน ที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังจากผู้เรียนเรียนรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

ผู้เรียน หมายถึง นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู ในภาคศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2557

แบบฝึกทักษะ หมายถึง แบบฝึกที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้น สำหรับใช้ฝึกผู้เรียนให้มีความชำนาญในการเรียน

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี